

Zenza Bronica ETR

Jeg var meget nysgerrig, da jeg vred Zenza Bronicas nye ETR op af styropor-pakningen til en afprøvning. Den udenlandske fotopresse havde råbt op om, at her var et kamera til 120 film, som arbejdede lige så let som de fleste 35 mm apparater.

Jeg var lidt skeptisk, men er blevet overbevist. ETR er trods sit store negativformat både lige så smidigt og hurtigt som de fleste småbilledkameraer. Formatet er $4\frac{1}{2} \times 6$ cm, og apparatet ligner med sin udskiftelige filmkassette mest af alt en Hasselblad-kopi. Hermed hører ligheden imidlertid op, men det er en formatdiskussion, som jeg vil vende tilbage til, og foreløbig koncentrere mig om det dejlige og velkomponerede kamera.

Objektiverne er naturligvis udskiftelige, og der er en hel række at vælge imellem, fra 40 mm til 500 mm. Centrallukkeren er en stor fordel, især ved blitzfotografering. Selve lukkeren er anbragt i objektivet, altså en for hvert objektiv, men den elektroniske styringsmekanisme sidder i kamerahuset, og lukkertidskanppen på venstre side af dette. En grøn prøvelampe muliggør kontrol af batteriet. Kassetten er logisk opbygget, og filmskiftet er enkelt. Kassetter fås til 120 film, 220 film og 70 mm film. De er »fejlsikrede«, så der ikke kan eksponeres med kassetelåget isat. Kassetten kan også kun fjernes fra huset, når låget er på plads.

Spejlet er ikke af spring-back typen. Efter eksponeringen må fotografen altså køre filmen frem, før han igen kan se i søgeren. Dette vil måske få nogle til at tage afstand fra kameraet, men det er der ingen grund til. I praksis har det næsten ingen betydning. Og nu kan jeg ikke vente længere med at fortælle om Zenza Bronicas genistreg.

Fabrikanten har fremstillet et solidt og usædvanligt håndgreb. Det har indbygget en fremføringsarm af samme type som den, vi kender fra artsfæller med mindre forma-

ter. Apparatet er forberedt for håndgrebet. Alt er indbygget. Der er hverken noget med løse tråduløsere eller blitzledninger. I grebet er der foruden fremføringsarmen også indbygget udløser og tilbehørssko med midterkontakt.

Apparat og greb virker som en sammentømret enhed. Håndtaget er så stor en gevinst for apparatet, at det faktisk burde være standardudstyr. Filmen føres frem af to hurtige ryk i fremføringsarmen. Det er kun i forbindelse med dette håndgreb, Zenza Bronica er lige så smidigt som en 35 mm. Uden er betjeningskomforten meget lig, hvad vi kender fra de fleste andre mellemformatskameraer.

Tilbage til formatdiskussionen. Zenza Bronica ligner som nævnt en lille Hasselblad, og mange vil sandsynligvis betragte den som sådan. Det er efter min mening helt forkert. Bronicaen er til trods for sit udseende ikke en erstatning for Hasselbladen, men et udvidet småbilledkamera.

Importøren hævder at 6×6 formatet er upraktisk fordi det ikke går op i papirformaterne og fordi kameraerne er tunge og uhandterlige. Filosofien holder ikke helt. En væsentlig grund til at vælge 6×6 formatet – for eksempel til portrætter – er at man kan bruge en skaktsøger og derefter vælge et vertikalt udsnit. I denne situation og flere andre – især med stativ – kommer $4\frac{1}{2} \times 6$ formatet fuldstændig til kort. Der er ganske vist en skaktsøger i tilbehørsprogrammet, men denne er i praksis uanvendelig i højdeformat.

Importøren fortæller også, at ETR'en kun vejer cirka 100 gram mere end et af de mest

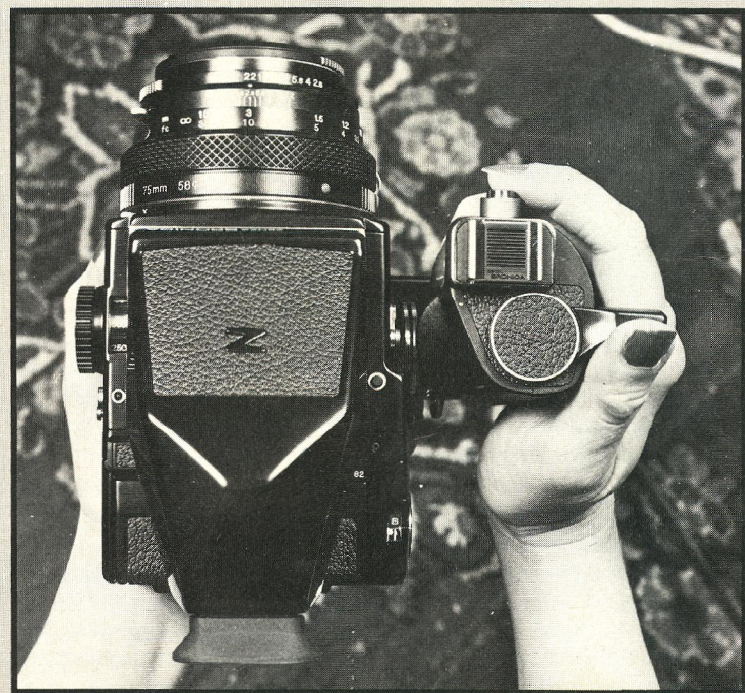

populære 35 millimeter SLR kameraer.

Det er måske rigtigt. Men min Nikon F2 der ellers ikke betragtes som værende mellem letvægterne i sin klasse, vejer inklusiv prisme og normalobjektiv 1270 gram. Bronica vejer, incl. det efter min mening helt uundværlige greb, 1850 gram. Uden greb er vægten 1500 gram.

Og så den tunge og uhandter-

lige 6×6 'er. Hasselblad vejer incl. prisme 1800 gram. Uden prisme er vægten 1500 gram. Hasselbladen er med normalobjektiv cirka 3 millimeter kortere end Zenza Bronica. I højden er der heller ikke den store forskel, $9\frac{1}{2}$ mod 9 cm. fra bundplade til matskive. Meget lidt når man betænker at 6×6 formatet er 33 procent større end $4\frac{1}{2} \times 6$. Så er der økonomien tilbage.

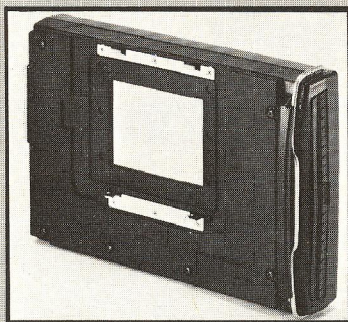
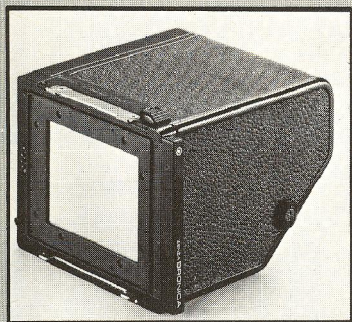
- et udvidet småbilledkamera?

4½ x 6 giver 15 optagelser på en 120 film med 12 optagelser ved 6 x 6. Det er naturligvis en besparelse.

Inden du vælger, så betænk lige hvor mange billeder du

virker bajonetten meget robust.

Når »øjet« tages af får man indtryk af, at konstruktøren har tænkt på både nutid og fremtid. Hele seks elektriske

regner med at tage om året, og sammenholdt filmprisen med afskrivningen af de godt 6.000 kroner, der er prisen for ETR med objektiv og prismesøger. Hvis du regner med at tage to film om måneden, og apparatet skal afskrives over tre år, så bliver apparatets afskrivningspris 5,56 kroner pr. negativ.

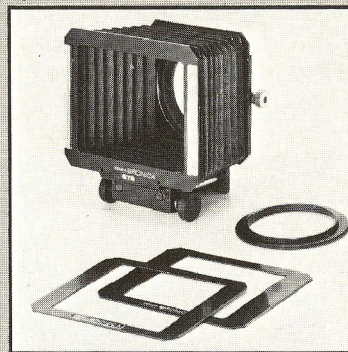
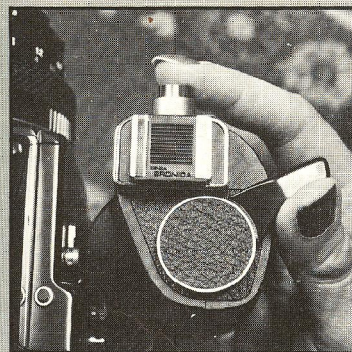
En billedrude på en fremkaldt farvenegativfilm koster i 6 x 6 cm cirka to kroner mod 1,60 kr. i 4½ x 6 cm.

- Nå! det er måske for kommercielt at regne sådan. Apparatet holder jo meget længere end tre år. - Du tager måske også flere end to film om måneden.

koblingsstifter sikrer at man i fremtiden vil kunne koble næsten alle de finesser, som den elektriske industri kan udtænke. Der er allerede en såkaldt AE-prismesøger på programmet. Den går i kontakt med kamerahusets indbyggede belyningsautomatik, og giver markeringer i søgeren ved hjælp af lysdioder. AE-søgeren har ikke været med i afprøvningsingen.

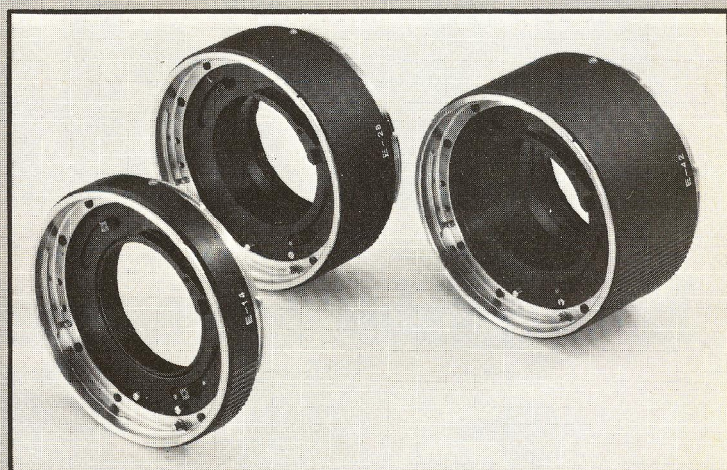
Det større format giver virkelige muligheder for en god billedkvalitet, og det smidige apparat vil både være anvendeligt til reportage og mere teknisk prægede opgaver.

I stedet for det gode - men

Lad dig ikke gå for meget på af disse betragtninger. De var egentlig ikke ment negativt. Blot et forsøg på at få dig til at tænke, inden du går til fotohandleren. For Zenza Bronicas nye apparat er virkelig en velkomponeret sag. Objektivet skiftes nemt, og det tegner virkelig godt. Samtidig

manuelle - håndgreb jeg har prøvet, er der også konstrueret en motoriseret udgave, som gør fremføringen endnu nemmere. Hvis din pung er holdt op med at bule efter køb af hus, prisme og objektivet, må motoriseringen nok siges at være unødigt luksus for de fleste.

testrapport: Børge Jensen

